

Obrzęd pobłogosławienia i poświęcenia różnych ikon, razem przedłożonych

Zwyczajny początek, jak to ukazano powyżej. Odmawiamy Psalm 88 – patrz s. .

Diakon: Do Pana módlmy się.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Kapłan odmawia tę modlitwę:

Panie Boże, sławiony w Trójcy Świętej, którego rozum nie może pojąć ani słowo nie jest w stanie wypowiedzieć, którego nikt z ludzi nigdy nie widział, a jedynie nauczyliśmy się o Tobie ze świętych Pism i z nauk głoszonych przez apostołów, i tak wierzymy, i tak wyznajemy Ciebie, Boga Ojca niemającego początku i Syna Twego Jednoistotnego, i Ducha Twego Współtrонującego. Ty, który w Starym Przymierzu w zjawieniu się Twoim patriarsze Abrahamowi w postaci trzech aniołów, w czasach zaś ostatecznych po wcieleniu Jednorodzonego Syna Bożego, Pana naszego Jezusa Chrystusa, z zawsze Dziewicy Marii, w chrzcie dokonanym przez Jana w Jordanie, w świetlistym Przemienieniu na Taborze i w przesławnym Wniebowstąpieniu na Eleonie zjawiłeś się i okazałeś nam obraz Najświętszej Trójcy, a jeszcze i nie uczyniony ręką ludzką obraz Pana naszego Jezusa Chrystusa cudownie przez Niego na chuście przedstawiony i królowi Edessy Abgarowi posłany, i tym jego i wielu innych chorych na różne boleści uleczyłeś, a nas czić ten obraz nauczyłeś, tak samo obrazy i podobieństwa Twoich świętych wybrańców nie odrzucaj, lecz przyjmij. Sam i teraz wejrzyj na te ikony, które Twoi słudzy uczynili ku Twojej czci i chwale, Jedyne w Trójcy Świętej sławionego Boga, i Jednorodzonego Twego Syna, Pana naszego Jezusa Chrystusa, Przczystej i Błogosławionej Jego Matki, Pani naszej Najświętszej Bogurodzicy i zawsze Dziewicy Marii, i ku pamięci Twoich Świętych **N. N.**, pobłogosław je i poświęć, i daj im moc uleczenia, odpędzania wszelkich zakusów diabelskich, i wszystkich gorliwie przed nimi modlących się usłysz i obdarz miłosierdziem Twojej przyjaźni do człowieka, i pozwól im otrzymać łaskę. Albowiem Ty jesteś naszym uświęceniem i chwałę oddajemy Tobie, Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

Kapłan: Pokój wszystkim.

Chór: I duchowi twemu.

Diakon: Głowy wasze skłońcie przed Panem.

Chór: Przed Tobą, Panie.

Kapłan: Niemający początku, niewidzialny i nieosiągalny Panie, który dawno temu w Starym Przymierzu nakazałeś uczynić podobieństwa cherubinów z drewna, złota i haftu w Namioocie Spotkania, i w świątyni Salomona, i teraz czynione ikony nie tylko ku wspomnieniu Twoich zbawczych czynów i Bożych objawień rodzajowi ludzkiemu, ale także ku czci i chwale Twego najświętszego imienia przyjmij, jak również czynione ku pamięci i naśladowaniu Twoich

świętych wybrańców nie odrzucaj, lecz usłysz pokorną naszą modlitwę, pobłogosław i poświęć te ikony, daj im łaskę i moc odpędzania biesów, i uleczenia wszystkich słabości. Albowiem Ty jesteś błogosławiącym i uświęcającym wszystko, Chryste Boże nasz, i chwałę oddajemy Tobie z niemającym początku Twoim Ojcem, i z Najświętszym, i Dobrym, i Życiodajnym Twoim Duchem, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

Następnie kapłan kropi przedłożone ikony trzy razy wodą święconą, mówiąc:

Poświęcana są te ikony łaską Najświętszego Ducha, pokropieniem tą wodą święconą, w imię Ojca i Syna, i Świętego Ducha. Amen **(trzy razy)**.

Po pokropieniu kapłan okadza ikony, kłania się przed nimi i całuje je. Chór śpiewa tropariony świąteczne. Następnie kapłan wygłasza rozesłanie.